

О, ГЛАСЕНЦА!

О, гласенца милички, звънливи,
вий звучите въ нашите уши
като речи благи, милозливи
на свети и праведни души!

Пъйте вий за мъдрост и наука,
за свобода и народна честь!
Пъсеньта ви на сърдца ни чука
стъкашъ носи ни победна весть.

Приемете днесъ, деца, чрезъ
мене
отъ България мила благословъ!

Знакъ да съ лицата ви засмѣни
на животъ за вси честитъ и
новъ!

Нека тия пѣснички приятни
да не млъкватъ въ нашата
страна!
Дни на трудъ и обичъ благо-
датни
да ви грѣятъ съ добродетелина!

Илия С. Бобчевъ

СКЖПАТА ЖЕРТВА

По водите на Средиземно море се носеше корабъ, препълненъ съ пътници. Времето бѣ тихо, а денът — топълъ и ясенъ. Оркестъръ свирѣше чудни мелодии, а пътниците пиеха и отъ време на време избухваха въ силенъ смѣхъ. Капитанът стоеше бодро на своя постъ, а кормчията здраво държеше коромилото. Корабът порѣше тихитъ води и оставяше далечъ задъ себе си широка лента отъ бѣла пъна. Всички пътници бѣха доволни, затуй, отъ част на частъ, ставаха все по-весели и по-весели. И точно въ момента, когато всички се чувствуваха най-щастливи, корабът пустнатъ съ последна скоростъ, се блъсна въ една подводна скала, и на долната му частъ, се отвори широко гърло. Вода съ бѣсенъ скокъ полетѣ въ вътрешността на кораба. Удари тревога. И тоя сжиятъ народъ, който безгрижно пируваше, стана бѣрзо, и се впustна къмъ из-

хода. Настана паника. Жени съ разчорлени коси и широкоотворени очи плачеха отчаяно, чупейки рѣце. Малки деца, хванали се за полите на своите майки, пищеха страшно. Едни отъ мѫжетѣ се захванаха за помпите, други изхвѣрлиха почти всичкия товаръ, но и това не помогна. Най-после се яви и капитанътъ, съ бледо лице, който веднага даде знакъ за мълчание. Всички замъхъха и се приковаха на мястата си. Капитанътъ хвѣрли погледъ къмъ безкрайното море, погледна народа, и съ тѣженъ гласъ заговори: „Нашиятъ корабъ стана жертва на подводна скала. Азъ влѣзохъ въ връзка съ сушата и поискахъ помощъ; тя иде вече, но ще пристигне при насъ следъ два часа, а ние, при този отворъ и тази тежкост, ще можемъ да останемъ надъ водата само единъ часъ, следъ което корабътъ ще ни понесе къмъ дъното на морето. За да можемъ да дочака-